

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR SENATUL

L E G E

privind asistența de sănătate publică

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Art.1.- (1) Asistența de sănătate publică cuprinde activități care se adresează comunității sau individului în vederea protecției comunitare, cu scopul păstrării și promovării stării de sănătate a populației.

(2) Asistența de sănătate publică este garantată de stat și finanțată din bugetul de stat, bugetele locale, bugetele asigurărilor sociale de sănătate sau din contribuțiile directe ale beneficiarilor, după caz, potrivit legii.

(3) Asistența de sănătate publică cuprinde activitățile ce se desfășoară în scopul prevenirii îmbolnăvirilor, promovării și asigurării sănătății populației, precum și controlul aplicării normelor de igienă, antiepidemice și de sănătate publică.

(4) Asistența de sănătate publică este asigurată de Ministerul Sănătății prin unități specializate proprii sau private, conform legii.

Art.2.- Asistența medicală curativă se asigură în cadrul unui sistem de asigurări sociale de sănătate, potrivit legii, după cum urmează:

a) asistența medicală primară, prin cabinete medicale de stat sau private;

b) asistența medicală de specialitate, prin cabinete medicale, spitale, centre de diagnostic și tratament, centre de sănătate sau alte unități de profil, de stat sau private.

Art.3.- Activitatea de recuperare medicală se organizează la toate nivelele de acordare a asistenței medicale, precum și prin instituții specializate.

Art.4.- Asistența medicală de urgență se asigură la toate nivelele de asistență medicală, precum și prin unități destinate acestui scop.

Art.5.- Unitățile de asistență socială în care se acordă asistența medicală sunt: creșele, leagănele de copii și căminele-spital.

Art.6.- Asistența medicală de hemo-transfuziologie sau alte servicii și prestații autorizate se asigură prin unități specializate în acest scop.

Art.7.- Activitățile medicale prevăzute la art.2 lit.a) și lit.b), art.3 și art.4 se finanțează din bugetul asigurărilor sociale de sănătate, conform prevederilor Legii nr.145/1997 privind asigurările sociale de sănătate, iar cele de la art.1 alin.(3) și alin.(4), art.5 și art.6 se finanțează de la bugetul de stat, bugetele locale, precum și din contribuțiile directe ale beneficiarilor, după caz, potrivit legii.

CAPITOLUL II

AUTORITĂȚILE DIN DOMENIUL ASISTENȚEI DE SĂNĂTATE PUBLICĂ

Art.8.- Ministerul Sănătății, ca organ de specialitate al administrației centrale, este autoritatea din domeniul asistenței de sănătate publică.

Art.9.- Direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București sunt unități descentralizate ale Ministerului Sănătății, cu personalitate juridică, reprezentând autoritatea de sănătate publică la nivel local. În mod similar se pot organiza direcții de sănătate publică în cadrul ministerelor cu rețea de sănătate proprie, care colaborează cu unitățile descentralizate ale Ministerului Sănătății.

Art.10.- (1) Institutele de sănătate publică din București, Cluj, Iași și Timișoara, precum și Institutul de Management al Serviciilor de Sănătate sunt instituții publice, cu personalitate juridică, care se organizează de Ministerul Sănătății, cu scopul de a îndeplini rolul de for tehnic și profesional al Ministerului Sănătății pentru elaborarea și fundamentarea științifică și profesională a strategiilor specifice de politică sanitară a Ministerului Sănătății.

(2) Institutele menționate la alin.(1) vor elabora propuneri metodologice pentru programele naționale de sănătate, împreună cu direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București și Colegiul Medicilor din România, pentru realizarea acestor programe.

Art.11.- Centrul de Calcul și Statistică Sanitară este instituția de specialitate din structura Ministerului Sănătății, finanțată de la bugetul de stat, care are ca principală atribuție organizarea sistemului informațional și informatic al activității de ocrotire a sănătății populației.

CAPITOLUL III

TRIBUȚIILE AUTORITĂȚILOR DIN DOMENIUL ASISTENȚEI DE SĂNĂTATE PUBLICĂ

Art.12.- Ministerul Sănătății, ca autoritate centrală în domeniul asistenței de sănătate publică, are următoarele atribuții:

a) elaborează norme de organizare și funcționare ale unităților care asigură asistența de sănătate publică;

b) organizează și finanțează programele naționale de sănătate publică prevăzute în anexa nr.1;

c) aprobă normele tehnice cuprinse în programele naționale de sănătate publică prevăzute în anexa nr.2;

d) elaborează norme privind organizarea și funcționarea inspecției sanitare de stat;

e) împuternicește personalul sanitar care urmează să îndeplinească sarcinile de inspecție sanitară de stat;

f) participă la acreditarea unităților sanitare care prestează servicii pentru autoritățile din domeniul asistenței de sănătate publică;

g) înființează și desființează filiale ale institutelor din domeniul asistenței de sănătate publică de interes național sau local;

h) organizează sistemul informațional din domeniul asistenței de

sănătate publică și modul de raportare a datelor pentru cunoașterea stării de sănătate a populației;

i) prezintă rapoarte periodice pentru informarea Guvernului privind starea de sănătate a populației țării;

j) fundamentează necesarul de resurse financiare pentru asistența de sănătate publică;

k) reprezintă statul român în relațiile cu organismele internaționale din domeniul sănătății publice;

l) tipărește și gestionează legitimațiile nominale pentru persoanele împuternicite să exercite inspecția sanitară de stat.

Art.13.- (1) Direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București sunt instituții publice, cu personalitate juridică, care își desfășoară activitatea pe plan local, în scopul realizării politicilor și programelor naționale de sănătate, a activității de medicină preventivă și inspecția sanitară de stat, a monitorizării stării de sănătate și a organizării statisticii de sănătate, precum și a planificării și derulării investițiilor finanțate de la bugetul de stat pentru sectorul de sănătate.

(2) Regulamentul de funcționare și organigrama direcțiilor de sănătate publică se aprobă de către Ministerul Sănătății.

Art.14.- Direcțiile de sănătate publică organizează și controlează punerea în aplicare a programelor naționale de sănătate cuprinse în anexa nr.1.

Art.15.- Direcțiile de sănătate publică organizează și supraveghează activitatea de medicină preventivă din teritoriul județului și, respectiv, al municipiului București, îndeplinind următoarele activități:

a) cercetează și evaluează starea de sănătate a populației, studiază calitatea factorilor de mediu și stilul de viață în vederea prevenirii îmbolnăvirilor și promovării sănătății;

b) informează populația și autoritățile administrației publice locale despre factorii de risc asupra sănătății din mediul înconjurător și despre măsurile care vor fi aplicate pentru reducerea riscurilor de îmbolnăvire și de prevenire a unor îmbolnăviri cauzate de factorii de mediu;

c) emit avize și autorizații sanitare de funcționare, solicitate potrivit legii, pentru obiective economice sau social-culturale care urmează a fi amplasate, construite sau amenajate în teritoriu, potrivit normelor aprobate de Ministerul Sănătății;

d) efectuează determinări pentru supravegherea poluării aerului, apei, solului, a poluării sonore a zonelor de locuit și a locurilor de muncă;

e) organizează depistarea bolnavilor cu boli infecțioase, supravegherea contactilor, luând măsuri de aplicare a tratamentului necesar;

f) organizează și supraveghează realizarea, pe baza calendarului național, a vaccinărilor obligatorii și a celor facultative, cu respectarea normelor tehnice de vaccinare;

g) analizează morbiditatea din teritoriu cauzată de boli infecțioase și transmite Ministerului Sănătății rapoarte periodice, conform normelor stabilite de acesta, având dreptul să instituie carantina pe raza teritoriului, în cazurile în care se impune o asemenea măsură;

h) organizează, îndrumă și controlează activitatea de depistare, tratament și prevenire a bolilor cu transmitere sexuală, potrivit normelor stabilite de Ministerul Sănătății;

i) asigură depistarea infecțiilor HIV, HBV, HCV și a altor infecții virale transmise prin sânge și controlează aplicarea normelor legale în vigoare pentru asistență medicală și tratament corect;

j) organizează depistarea bolnavilor de tuberculoză, supraveghează tratamentul bolnavilor și a contacților, potrivit normelor stabilite de Ministerul Sănătății și răspunde de realizarea programului de prevenire a tuberculozei;

k) organizează, îndrumă și controlează activitatea de depistare a bolilor profesionale și supraveghează tratamentul bolnavilor, potrivit normelor stabilite de Ministerul Sănătății;

l) organizează, potrivit normelor Ministerului Sănătății, depistarea precoce a tumorilor maligne, a unor boli cronice, cum sunt diabetul zaharat, bolile cardio-vasculare, bolile psihice, bolile renale și altele, stabilite în programele naționale de sănătate și răspund de realizarea măsurilor cuprinse în programe;

m) inițiază, proiectează și implementează programe locale de sănătate publică.

Art.16.- In colaborare cu autoritățile locale, instituții de învățământ și organizații guvernamentale și neguvernamentale, direcțiile de sănătate publică teritoriale organizează acțiuni de educație pentru sănătatea populației.

Art.17.- Direcțiile de sănătate publică controlează respectarea condițiilor de igienă, potrivit anexei nr.2 și a normelor de aplicare elaborate de Ministerul Sănătății.

Art.18.- Direcțiile de sănătate publică coordonează serviciile de salvare din teritoriu, organizează și coordonează asistența medicală în caz de calamități, catastrofe și situații deosebite.

Art.19.- In colaborare cu Colegiul Medicilor din România, direcțiile de sănătate publică supraveghează asistența de medicină legală în teritoriul județului sau al municipiului București, după caz.

Art.20.- Direcțiile de sănătate publică organizează culegerea și prelucrarea informațiilor statistice medicale, întocmesc rapoarte care sunt puse la dispoziția Ministerului Sănătății și a autorităților locale, potrivit legii, respectându-se confidențialitatea datelor referitoare la persoane.

Art.21.- La cererea unor persoane fizice sau juridice direcțiile de sănătate publică efectuează servicii privind sănătatea publică, potrivit dispozițiilor legale.

Art.22.- Institutele de sănătate publică, precum și Institutul de Management al Serviciilor de Sănătate sunt instituții publice cu personalitate juridică care își desfășoară activitatea pe baza unui statut și organigramă aprobată prin ordin al ministrului sănătății și au următoarele atribuții:

a) asigură fundamentarea științifică a politicii sanitare și strategiilor din domeniul prevenirii îmbolnăvirilor, promovării și apărării sănătății populației;

b) efectuează studii în domeniul sănătății publice și conducerii sistemului de sănătate;

c) elaborează proiecte de norme, metodologii și instrucțiuni privind sănătatea publică;

d) asigură consultanță de specialitate și colaborează cu autoritățile publice, cu celelalte unități sanitare, inclusiv de asistență medicală primară, cu instituțiile de învățământ medical universitar, în domeniul asigurării sănătății publice;

e) colaborează cu organizațiile și instituțiile internaționale cu activități de sănătate publică;

f) participă la procesul de învățământ medical de specializare și perfecționare în domeniul sănătății publice și managementului serviciilor de sănătate;

g) institutele medicale de specialitate efectuează examene clinice și expertize medicale, eliberează certificate cerute de autoritățile publice, precum și de către persoane fizice sau juridice și efectuează expertize sanitare în unitățile economice și instituțiile publice;

h) efectuează expertize, asigură asistența tehnică și realizează servicii la solicitarea unor persoane fizice sau juridice pentru produsele care sunt supuse obligației de înregistrare și autorizare, precum și la cerere, în domeniile de competență specifice.

CAPITOLUL IV**EXERCITAREA INSPECȚIEI SANITARE DE STAT**

Art.23.- (1) Exercițarea inspecției sanitare de stat se realizează de persoane împuternicite de Ministerul Sănătății.

(2) Activitatea de inspecție sanitară de stat este finanțată de la bugetul de stat din fondurile alocate Ministerului Sănătății.

(3) Responsabilitatea organizării precum și coordonarea activității inspecției sanitare de stat se realizează de către secretarul de stat desemnat prin ordin al ministrului sănătății.

(4) Persoanele împuternicite de către Ministerul Sănătății pentru exercitarea inspecției sanitare de stat au următoarele obligații:

a) să solicite unităților controlate documentele și informațiile necesare evaluării riscurilor pentru sănătate, precum și înlăturarea deficiențelor de igienă constatate;

b) să dispună suspendarea temporară a activității până la remedierea deficiențelor, precum și retragerea autorizației sanitare de funcționare;

c) să dispună suspendarea lucrărilor de construcții, montaj, amenajări în cazul în care nu se respectă clauzele stabilite prin avizul sanitar sau normele de igienă;

d) să oprească sau să condiționeze darea în consum public a alimentelor care nu corespund normelor de igienă, precum și folosirea obiectelor, materialelor sau substanțelor care prin natura sau modul lor de utilizare periclitizează sănătatea populației;

e) să recolteze probe necesare evaluării riscului pentru sănătate;

f) să dispună măsuri speciale pentru bolnavii, suspecții și contacții

de boli transmisibile sau purtătorii de germeni patogeni, precum și alte măsuri cu caracter obligatoriu pentru prevenirea și combaterea bolilor transmisibile și profesionale;

g) să oprească folosirea preparatelor biologice, de diagnostic, profilaxie, tratament care se dovedesc necorespunzătoare sau nocive sănătății;

h) să constate și să sancționeze contravențiile privind normele de igienă, conform legii;

i) participă la alte activități specifice impuse de riscul deteriorării stării de sănătate a populației.

(5) Inspectorii sanitari de stat au dreptul să intre în unități de orice tip, din raza lor de activitate și în locuințe particulare numai cu acordul celor care ocupă locuința sau cu autorizarea procurorului, pentru efectuarea controlului sanitar sau instituirea măsurilor de prevenire și combatere a bolilor transmisibile.

(6) Concluziile activității desfășurate, abaterile de la normele legale constatate, recomandările și termenele de înlăturare a deficiențelor, alte măsuri legale aplicate sunt consemnate în procese verbale sau acte legale de sancționare și sunt comunicate celor în cauză, respectiv sunt raportate Ministerului Sănătății sau Guvernului, după caz.

Art.24.- Cetățenii, precum și conducătorii de unități sunt obligați să respecte întocmai normele de igienă și sănătate publică, să ofere informațiile solicitate și să aplice măsurile stabilite privind instituirea condițiilor pentru prevenirea îmbolnăvirilor și promovarea sănătății individului și a populației.

CAPITOLUL V

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

Art.25.- Direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București se vor înființa până la data de 1 ianuarie 1999 prin reorganizarea actualelor direcții sanitare județene și inspectorate de sănătate publică, conform normelor elaborate de Ministerul Sănătății.

Art.26.- Pentru servicii de asistență de sănătate publică, efectuate la cererea unor persoane fizice și juridice, se percep tarife potrivit actelor normative în vigoare.

Art.27.- Veniturile proprii constituie surse extrabugetare care se folosesc în condițiile legii.

Art.28.- Agenții economici și celelalte persoane juridice sunt obligați să asigure fondurile și condițiile necesare pentru:

- a) efectuarea examenului medical la angajarea în muncă și a controlului periodic, conform normelor de sănătate și securitate în muncă;
- b) pentru aplicarea normelor legale de igienă;
- c) aplicarea măsurilor de igienă, dezinsecție, dezinsecție și deratizare periodică.

Art.29.- Orice persoană aflată pe teritoriul României are obligația să se supună măsurilor de prevenire și combatere a bolilor transmisibile, să respecte și să aplice normele de igienă.

Art.30.- (1) Informațiile privind sănătatea persoanelor, se păstrează la direcțiile de sănătate publică precum și la Centrul de Calcul și Statistică Sanitară și, după caz, la institutele de sănătate publică și pot fi folosite în scopul întocmirii rapoartelor statistice nenominalizate, în vederea evaluării stării de sănătate a populației. Folosirea informațiilor înregistrate, în alte scopuri, se poate admite numai dacă este îndeplinită una din următoarele condiții:

- a) există o dispoziție legală în acest sens;
- b) acordul persoanei în cauză;
- c) datele sunt necesare pentru prevenirea îmbolnăvirii unei persoane sau a comunității, după caz;
- d) stabilirea vinovăției în cadrul unei infracțiuni prevăzute de lege.

(2) Păstrarea confidențialității informațiilor referitoare la persoane este obligatorie pentru toți salariații care au acces la acestea, prin activitatea pe care o desfășoară, în mod direct sau indirect.

Art.31.- Nerespectarea prevederilor art.23 alin.(4) și alin.(5), art.24, art.29 și art.30 atrage răspunderea contravențională sau penală potrivit legii, după caz.

Art.32.- Pentru situații speciale cu implicații asupra sănătății publice se constituie de către Ministerul Sănătății o rezervă de medicamente, seruri, vaccinuri, dezinfectante, insecticide și alte materiale specifice. Normele metodologice de constituire, păstrare și utilizare a rezervei, se stabilesc prin ordin al ministrului sănătății.

Art.33.- Ministerul Sănătății va elabora programele naționale de sănătate și normele stabilite în anexe. Programele naționale de sănătate vor fi revizuite, anual, de către Ministerul Sănătății în colaborare cu Colegiul Medicilor din România.

Art.34.- Ministerele cu rețea sanitară proprie vor aplica prevederile prezentei legi.

Art.35.- Anexele nr.1 și nr.2 fac parte integrantă din prezenta lege.

Art.36.- Pa data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă: art.1-15, art.18, art.40-49, art.52-56, art.82-96 și art.123 din Legea nr.3/1978 privind asigurarea sănătății populației, publicată în Buletinul Oficial nr.54 din 10 iulie 1978, precum și orice alte dispoziții contrare prezentei legi.

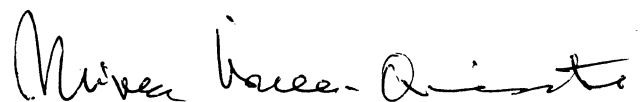
Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților și Senat în ședința comună din 5 mai 1998, cu respectarea prevederilor articolului 74 alineatul (2) și articolului 76 alineatul (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

Paula Maria Ivănescu

p. PREȘEDINTELE SENATULUI

Mircea Ionescu-Quintus

**PROGRAME NAȚIONALE DE SĂNĂTATE
ORGANIZATE ȘI FINANȚATE DE MINISTERUL SĂNĂTĂȚII**

1. Programul național de supraveghere și control al bolilor infecțioase;
2. Programul național de imunizări;
3. Programul național de supraveghere și control a tuberculozei;
4. Programul național de supraveghere și control a infecției HIV/SIDA;
5. Programul național de prevenire și control a bolilor venerice;
6. Programul național de prevenire și control a infecțiilor nosocomiale (intraspitalicești);
7. Programul național de transfuziologie și hematologie transfuzională;
8. Programul național de prevenire și control a toxicomaniei și patologia indusă;
9. Programul național de acțiune pentru mediu și sănătate (impactul factorilor de risc din mediu);
10. Programul național de supraveghere a stării de sănătate în colectivități de copii și adolescenți;
11. Programul național de supraveghere a factorilor de risc din mediul de muncă și risc profesional;

12. Programul național de planificare familială și de protecție a stării de sănătate a mamei și copilului;

13. Programul național de sănătate mintală și profilaxie în patologia psihiatrică și psiho-socială;

14. Programul național de prevenție geriatrică/gerontologică și protecția vârstnicului;

15. Programul național de profilaxie și control pentru bolile cardio-vasculare medicale și chirurgicale;

16. Programul național de prevenție în patologia nefrologică și dializa renală/transplant renal;

17. Programul național de prevenție și control în patologia oncologică și transplant medular;

18. Programul național de prevenție în talasemie, hemofilie și alte hemopatii;

19. Programul național de prevenție și control în diabet și alte boli de nutriție;

20. Programul național de ortopedie preventivă și recuperatorie;

21. Programul național de prevenție în patologia endocrină;

22. Programul național de prevenție stomatologică;

23. Programul național de susținere a centrelor naționale de referință pentru laborator;

24. Programul național de standardizare a serviciilor medicale în sănătatea publică;

25. Programul național de educație pentru sănătate;

26. Programul național de evaluare a stării de sănătate a populației și supraveghere demografică;

27. Programul național de perfecționare profesională continuă și strategia resurselor umane ;

28. Programul național de prevenție și recuperare în neurologie;

29. Programul național de reabilitare a serviciilor de urgență prespitalicească;

30. Programul național de acreditare a unităților medicale de sănătate publică și servicii de interes național;

31. Profilaxia și recuperarea balneo-fizio-climatologică.

**ACTIVITĂȚI ÎN DOMENIUL ASISTENȚEI DE SĂNĂTATE
PUBLICĂ PENTRU CARE MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
ELABOREAZĂ NORME TEHNICE**

**I. Protecția populației față de factorii nocivi din mediul de
viață și muncă:**

1. Norme privind protecția persoanelor împotriva factorilor de poluare a mediului încojurător și la locul de muncă:

1.1. Norme privind calitatea sanitară a apei potabile;

1.2. Norme privind securitatea sanitară a alimentelor;

1.3. Norme privind protecția persoanelor din colectivități:

a) funcționarea unităților hoteliere, a stațiunilor balneare, a locurilor de agrement, a mijloacelor de transport în comun, a gărilor, aeroporturilor, porturilor și a punctelor de trecere a frontierei de stat, a stadioanelor și terenurilor de sport, oborurilor și piețelor;

b) protecția specială a persoanelor cu handicap încadrate în unități speciale ocupaționale;

c) asigurarea condițiilor de igienă în unități de îngrijire a copiilor și unități de învățământ;

d) protecția personalului care este încadrat în muncă și organizarea asistenței medicale preventive la locul de muncă; stabilirea standardelor privind concentrația maximă admisă a noxelor la locurile de muncă și a unor măsuri de prevenire a bolilor profesionale.

2. Norme pentru înregistrarea și controlul medicamentelor și a

produselor biologice de uz uman;

3. Norme de igienă și antiepidemice pentru activitatea care se desfășoară în unitățile sanitare publice și private;

4. Norme privind funcționarea farmaciilor publice și private, a unităților de producție și a depozitelor de distribuire a medicamentelor și materialelor sanitare;

5. Norme privind producția, păstrarea și utilizarea substanțelor toxice și a stupefiantelor;

6. Norme privind protecția persoanelor care lucrează la locuri de muncă cu radiații ionizante sau vin în contact cu substanțe radioactive;

7. Norme privind activitatea de servicii funerare;

8. Norme privind modul de îndepărtare și de neutralizare a reziduurilor solide, lichide, gazoase, menajere și industriale, precum și de orice altă natură;

9. Norme privind funcționarea unităților care asigură servicii pentru populație.

II. Alte activități medicale preventive:

1. Norme privind evaluarea dezvoltării psihosomatice a copiilor și organizarea examinărilor de bilanț a stării de sănătate;

2. Norme privind funcționarea cabinetelor de planificare familială și de prevenirea complicațiilor sarcinii și lehoziei;

3. Norme privind examinarea elevilor și studenților care practică sport competițional neprofesionist;

4. Metodologii privind principiile de promovare a sănătății și

educației pentru sănătate;

5. Norme privind alte probleme de sănătate publică.

III. Activități medicale pentru autorități publice:

1. Norme privind consultațiile medicale și eliberarea certificatelor medicale care se cer de către autoritățile publice;

2. Norme privind efectuarea expertizelor medicale pentru stabilirea unor capacități și aptitudini legate de starea de sănătate a persoanelor, examinarea conducătorilor auto și a persoanelor care cer sau au autorizație de port armă;

3. Norme privind raportarea unor date de morbiditate de către unitățile sanitare publice și private.